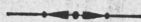

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Δέν γράφομεν ξηράν ιστορίαν. Ὡς θὰ παρατηρήσῃ ὁ ἀναγνώστης ποικίλλομεν τὸ ἱστορημὰ μας μὲ ὀλίγα ἐπεισόδια καὶ ἀνέκδοτα, ἀναφερόμενα εἰς τὴν νεανικὴν ἡλικίαν τοῦ ΔΙΑΚΟΥ, ἐπεισόδια ἄλλως τε οὐχὶ φαντασιώδη καὶ μυθιστορικά.

Ἴσως τὸ ὕφος, μὲ τὸ ὁποῖον γράφονται νὰ μὴ ἀρμόζῃ εἰς τὴν ιστορίαν, νὰ μετέχῃ κάπως τοῦ μυθιστορικοῦ, ἀλλὰ τοῦτο, νομίζομεν, δέν εἶνε ἀξιοκατάκριτον καὶ ὁ λόγος εἶνε ἀπλούστατος. Ἡ «ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ» δέν γράφεται διὰ λογίους, οἵτινες δύναται ν' ἀντικρύζωσι τὴν αἴγλην τοῦ 21 εἰς οἷαν δῆποτε ιστορίαν θελήσουν. Οἱ φιλογενεῖς καὶ ἐνθουσιώδεις ἐκδότηαι τῆς ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ κ. κ. **Σεργιάδης καὶ Σαντζᾶς** ἔχουν ὡς μόνον σκοπὸν, ὡς μόνον ὄνειρον νὰ διδάξουν τὸν λαὸν, νὰ τὸν ἐνθουσιάσουν, νὰ γεμίσουν τὰ στήθη του ἀπὸ ὑπερηφάνειαν διὰ τὴν προγονικὴν εὐκλειάν του. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπέλθῃ πραγματοποίησις τῶν πατριωτικῶν τούτων ιδεωδῶν πρέπει καὶ ἡ γλῶσσα καὶ τὸ ὕφος ἐκάστου ἱστορήματος νὰ ἦναι καταληπτή. Αἱ σκέψεις λοιπὸν αὐταὶ ἐνέπνευσαν τοῦτο τὸ εἶδος τῆς συγγραφῆς τῶν ἱστορημάτων τῶν δαφνοστεφῶν ἡρώων τοῦ αἵματοβαμένου 21.

Πέραν 6 Μαρτίου 1909.

Κώστας Π. Δ.

